

1. Fe - me - i - le mi - ruri au dus, Ca să un - gă tru -

pul lui I - sus; E - le e - rau în - gri - ja - te,

Pia - tra grea cum s'o ri - di - ce! Iar pia-tra ri - di - ca - tă

fi - ind, S'au te - mut vă - zând în mor - mânt! Doi

în - geri cari le'au zis: Nu vă te-meți că'i

Doi în - geri 488 Nu vă

(319)

scris: „a'n - vi - a,” O - sa - na Fi - ul! Căci I - sus a'n - vi -

at din morți, Mer-geți ves - tiți, As-ta la toți.

2. Vestea despre înviere,
 S-a răspândit cu bucurie;
 Învățăceii așteptau,
 Cu dorință până seara!
 Cu îndoială și nădejde,
 Când va veni să Îl vadă.
 Doi venind din Emaus,
 Așa veste au adus:
 „Osana Fiul este viu”,
 Călea I-a fost prin durere,
 Spre a noastră, mântuire.

3. Mărire laudă și cinste,
 Mii de limbi acuma Îți cântă.
 Ție învingătorule,
 Prin moartea Ta o Isuse,
 Noi acum moștenitori suntem,
 De moarte noi nu ne temem,
 Cândva după moarte,
 Domnul ne va zice:
 „Voi copii sculați acuma”
 Veniți unde-am făgăduit,
 În regatul cerului sfânt.